

[Tvede.]

maa ogsaa respektere, at vi andre nærer andre Anskuelse, og at vi fører dem frem her i Tinget, hvor Sagerne skal drøftes.

Veistrup: Den ærede Ordfører for Venstre (Bækgaard) syntes at bebrejde mig, at jeg har lagt andet ind i den Tale, han holdt i Foraaret, end den i Virkeligheden indeholdt. Jeg ønsker ikke at lægge andet ind i disse Udtalelser, end der var, men selv om de er refereret, som det ærede Medlem siger, forekommer det mig, at de ikke vel kan læses, uden at man netop maa komme til den Opfattelse, at det ærede Medlem ansaa en større Festlighed for nødvendig, naar der skulde være Tale om noget saadant som Eftergivelse af Fattighjælp. Men naar det ærede Medlem siger, at han er fuldstændig enig med mig i, at det, Opmærksomheden maa samle sig om, er de fattige, kan jeg kun være tilfreds dermed, og saa haaber jeg, vi skal naa til et Resultat med Hensyn til denne Sag. Det ærede Medlem erklærede sig, efter at han havde takket Ministeren for de Oplysninger, der er fremkommet — en Tak, som jeg synes var fuldkommen berettiget —, rede til en Prøvelse i et Udvalg. Jeg forstaaer det ærede Medlem saaledes, at det skal være et Udvalg, som virkelig søger Oplysninger, ikke et ganske almindeligt Begravelsesudvalg. Dem har vi kendt og kender godt nok her fra Landstinget. Jeg haaber altsaa, at man fra Venstres Side vil være med til i Udvalget at arbejde for dette Forslags Gennemførelse.

Den ærede Ordfører for de Konservative (Tvede) synes jeg var noget inkonsekvent. Han sagde bl. a., at Tiderne var jo forandrede, men saa føjede han til: § 35 i Fattigloven er en god Regel, den har vi levet under i en Aarrække, og derfor skal vi beholde den. Det tyder jo ikke paa, at det ærede Medlem er klar over, at Tiderne har forandret sig, thi det ærede Medlem vil altsaa bevare Bestemmelser, om hvilke man ganske sikkert maa sige — de stemmer jo fra 1891 —, at de i meget ringe Grad svarer til de nuværende Samfundsforhold. Det Samfund, hvori vi lever i Dag, er et helt andet end Samfundet i 1891.

Det ærede Medlem gjorde dernæst i en ret kraftig Tone opmærksom paa, at det eneste Parti, som havde stillet positive Forslag til Imødegaaelse af Erhvervskrisen, i Virkeligheden var det konservative Folkeparti. Dette er en Misforstaaelse, det kan det ærede Medlem dog ikke mene. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes den

Krise, vi var inde i, skulde løses, havde hver især vel sin Opfattelse, saa jeg tror ikke, det ærede Medlem kan tage Patent paa, at han eller hans Parti skulde være dem, der først og fremmest havde stillet positive Forslag om Løsning af Krisen.

Det ærede Medlem sagde endelig, at man maatte være opmærksom paa, at naar man nu eftergav Fattighjælp, kunde det maaske medføre store Omkostninger, og det ærede Medlem føjede til: Hvem skal betale? og svarede selv: Det bliver i høj Grad den mindre bemidlede Del af Befolkningen, der skal betale. Det er noget fuldstændig nyt. Vi har aldrig hørt noget saadant fra det konservative Folkeparti, men derimod altid hørt Beklagelser over, at man flaaede de rige her i Landet, at det var urimelige Skatter, der blev paalagt de rige, saaledes at de var nødsaget til at flygte bort herfra. Men nu kommer det ærede Medlem altsaa og siger, at det er i høj Grad de mindre bemidlede, som skal betale Udgifterne.

Den Redegørelse, den højtærede Minister gav, synes jeg var meget interessant. De Svar, som er fremkommet fra de forskellige Amter, peger alle hen imod et bestemt Punkt: Ophævelsen af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse. Fra Arbejdsløsheden stammer de kolossalt store Udgifter, vi har haft herhjemme baade til Hjælpekasserne og til Fattigforsørgelsen. Det forekommer mig, at Regering og Rigsdag ikke er uden Ansvar paa dette Omraade; her har vi da noget, vi skal have gjort godt, og det kan vi gøre ved at vedtage det foreliggende Lovforslag nogenlunde i den Form, der er foreslaaet af den højtærede Minister.

Socialministeren (Steincke): Der maa i Dag være noget særligt i Vejen enten med den ærede Ordfører for Venstre (Bækgaard) eller med mig. Det kan hælde mig, naar jeg føler mig træt, at jeg har vanskeligt ved at referere, hvad der er blevet sagt, men jeg føler mig ikke Spør af træt i Dag. Ikke desto mindre har jeg strøget alt det ud, som jeg har noteret vedrørende det ærede 14de Medlem for 5te Kreds (Bækgaard). Dette kan da ikke have nogen anden Forklaring end denne, at det ærede Medlem i Modsetning til, hvad han plejer, har udtrykt sig ualmindelig vagt, uklart og dunkelt. Naar jeg saa undersøger Grunden hertil, er der jo en meget nærliggende Forklaring, nemlig denne, at det ærede Medlem i dette Tilfælde har en meget vanskelig Stilling. Han udtalte i Forsommeren, at der neppe var Grund til at tro, at Fattigudgifterne er